

**До Судової палати у кримінальних справах
Апеляційного суду м. Києва**

Апелянт (скаржник): Олійник Дмитро Вячеславович,

**на ухвалу Печерського райсуду м. Києва від 05 грудня 2012 р.
у справі № 1-кс-160/12 (слідчий суддя Пилаєва М. К.)**

в порядку ст. ст. 309 (ч.2), 393, 407 (ч. 3), 422 КПК України

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА.

Оскаржуваною ухвалою слідчого судді, яка не оголошувалася і яку я фактично отримав 06.12.2012 р. (що підтверджується розпискою, залишеною в суді) відмовлено у відкритті провадження за моєю скаргою на бездіяльність прокуратури Печерського району м. Києва (невнесення до ЄРДР повідомлення про злочин від 01.07.2011 р., не вирішення клопотання від 22.11.2012 р., ненадання підтверджуючих документів про прийняття і реєстрацію повідомлення про злочин до ЄРДР).

Оскаржувана ухвала підлягає скасуванню з наступних підстав.

Безпідставними є посилання слідчого судді на ст. 6 КПК, оскільки в її положеннях йдеться про вчинення процесуальної дії і прийняття процесуального рішення. Проте, предметом скарги була *бездіяльність*, яка триває у часі з моменту подачі повідомлення про злочин (що при дії КПК 1960 р., так і після набрання чинності КПК України).

Висновок слідчого судді щодо охоплення положеннями п. 1 ч. 1 ст. 303 КПК лише тих повідомлень про злочини, що надійшли до слідчого, прокурора після набрання чинності КПК України (тобто, починаючи лише з 20.11.2012 р.) спростовується загальними засадами кримінального провадження, зокрема публічністю і розумністю строків, які відповідно до ч. 6 ст. 9 КПК підлягають застосуванню у випадку неоднозначного регулювання питань кримінального провадження. Відповідно до п. 3 Перехідних положень КПК повідомлення про злочини «минулих років» передаються для початку саме *досудового розслідування*. Оскільки *досудове розслідування* не може розпочатися до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення (ч. 3 ст. 303 КПК), це у свою чергу передбачає поширення дії ч. 1 ст. 214 КПК і, відповідно, ст. 303 КПК на дані правовідносини.

Крім того, слідчий суддя не звернув жодної уваги на те, що копію повідомлення про злочин від 01.07.2011 р. було додано до клопотання від 22.11.2012 р. і таким чином, в момент подачі клопотання виникло самостійне джерело обставин, що може свідчити про вчинення кримінального правопорушення. Відповідно до ст. 25 КПК прокурор Жукова В. В. була зобов'язана розпочати досудове розслідування і вжити заходи для встановлення події кримінального правопорушення. Однак цього не було зроблено.

Також положення п. 1 ч. 1 ст. 303 КПК невірно витлумачені слідчим суддею і в частині відмови зобов'язати розглянути клопотання від 22.11.2012 р., оскільки як протягом трьох днів (що передбачено ст. 220 КПК), так і протягом розумних строків воно взагалі не було розглянуто.

Відносно нібито відсутності у КПК України процедури вирішення клопотання про визнання потерпілим слід зазначити, що згідно ч. 2 ст. 55 КПК права і обов'язки потерпілого виникають в особи з моменту подання заяви про вчинення щодо неї кримінального правопорушення або заяви про залучення її до провадження як потерпілого. Саме відсутність будь-яких документів про прийняття в порядку п. 3 Перехідних положень КПК мого повідомлення про злочин і його реєстрації згідно ст. ст. 25, 214 КПК дало підстави для подачі клопотання від 22.11.2012 р. У цій частині я фактично

просив усунути правову невизначеність щодо мене, як сторони (учасника) кримінального провадження.

Наскільки можна зрозуміти з тексту оскаржуваної ухвали, під «нездійсненням інших процесуальних дій» слідчий суддя мав на увазі їх нездійснення саме при здійсненні досудового розслідування. Але, відповідно до ч. 2 ст. 56 КПК саме під час *досудового розслідування* потерпілий має право: 1) на негайне прийняття і реєстрацію заяви про кримінальне правопорушення, визнання його потерпілим; 2) отримувати від уповноваженого органу, до якого він подав заяву, документ, що підтверджує її прийняття і реєстрацію. Також, відповідно до ч. 2 ст. 60 КПК, без зазначення конкретної, а відтак *на будь-якій стадії кримінального провадження*, заявник має право: 1) отримати від органу, до якого він подав заяву, документ, що підтверджує її прийняття і реєстрацію.

Однак, слідчим суддею взагалі не розглянуто вимоги скарги в частині надання мені документів, що підтверджують прийняття і реєстрацію в ЄРДР повідомлення про злочин (відомостей, зазначених ч. 5 ст. 214 КПК України).

Слідчим суддею взагалі не встановлювалося – чи подавалося мною повідомлення про злочин; чи є джерелом обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення додатки, які були надані разом з клопотанням від 22.11.2012 р. Тому прошу дослідити дані докази, оскільки я був позбавлений можливості їх подати в судовий розгляд через відмову у відкритті провадження.

Таким чином, зміст оскаржуваної ухвали свідчить про:

1) неповноту судового розгляду (оскільки судового розгляду не відбулося взагалі);
2) невідповідність висновків суду, викладених у судовому рішенні, фактичним обставинам кримінального провадження:

2-1) суд не взяв до уваги докази, які могли істотно вплинути на його висновки (додатки до клопотання від 22.11.2012 р. і мої показання, які я був позбавлений можливості надати);

2-2) висновки суду, викладені у судовому рішенні, містять істотні суперечності (зокрема слідчим суддею правильно зазначено, що повідомлення про злочини «минулих років» передаються на підставі положень Наказу Генерального прокурора України № 69 від 17.08.2012 р. для початку досудового розслідування і в той же час вказує що ст. 303 § 1 Глави 26 КПК не поширює свою дію на заяви, передані в такому порядку);

2-3) судом було відмовлено у *відкритті* провадження, тобто фактично мене було визнано належною особою, що має право на подачу скарги до суду (заявником, потерпілим з відповідними правами), але у той же час слідчий суддя, виходячи з мотивів, викладених оскаржуваною ухвалою, мав скаргу мені *повернути*, як особі, що не мала права її подавати (оскільки повідомлення про злочин було подано до набрання чинності КПК України, яким встановлені терміни «*потерпілий*» і «*заявник*»);

3) істотне порушення вимог кримінального процесуального закону: слідчим суддею не з'ясовано дотримання вимог п. п. 3, 7 (в частині процесуальних дій) Перехідних положень КПК, що перешкодило ухвалити законне та обґрунтоване судове рішення.

Розглядати скаргу прошу без моєї участі.

На підставі викладеного, керуючись ст. 407 КПК,

ПРОШУ:

оскаржувану ухвалу Печерського райсуду м. Києва від 05 грудня 2012 р. скасувати з постановленням нової ухвали про задоволення скарги.

Додатки: повідомлення про злочин від 01.07.2011 р., постанова Печерського райсуду м. Києва від 26.09.2011 р. № 4-3889/11, скарга до суду від 03.12.2012 р. з додатками; копії апеляційної скарги з додатками для прокуратури.

08 грудня 2012 р.

/Апелянт Олійник Д. В./